

Marmoutier Cartulaire blésois, 36

Conditor noster et reparator dominus inter praeceptorum suorum documenta exemplo suo justis petitionibus praesto esse nos debere instruens, nulli petenti quod justum est precipit denegare. Cuius praecepto tanto devotius nos expedit obedire, quanto maiora quam ceteri ab ipso videmus possidere. Unde ego Agobertus, non quidem meis meritis, sed gratia Dei carnotenus episcopus, scire vos volo, quicumque nobis in hanc sacrosanctam carnotensis ecclesiae sedem per ventura saecula successuri estis episcopi, simulque clerum omnem et populum, ad quorum notitiam huius nostri scripti series poterit pervenire, venerabilem abbatem maioris monasterii Albertum humili nostris auribus innotuisse prece. ut ex nostra expressa [ei] permissione edificare ecclesiam in quodam loco nostrae dioceseos Orcicasa dicto concederetur, qui equidem locus preterfluentis Sisciae fluvii ripe, in orientali ingressu silvae quam vocant Blimartium adjacens in pago blesensi consistit. Habebant autem monachi sancti Martini (quorum ipse erat pastor) in territorio tricassino villam quamdam Juuniacum [Viciniacum] nomine, quam eis cum omnibus sibi adiacentibus, post mortem Odonis comitis, filii eius Teobaldus et Stephanus comites atque eorum mater Ermangardis donaverant, quae pro eo quod quasi [a suis] exclusa finibus, et semota procul illis videbatur, dari sibi pro ea in mutua vicissitudine partem quamdam praedictae silvae, quae propinquior ac vicinior suis erat terris, iamdictum comitem Teobaldum paucis ante annis rogaverant. Cuius jussu cum hec eadem pars silvae mensura leugae unius quaqua versum ab orientali plaga determinata et eisdem monachis tradita fuisset, contigit memoratum locum infra eandem determinationem contineri. In hoc ergo loco Orcicasa superius nominato, cum prefato abbati novam fundare ecclesiam in honorem sancti Bartholomei apostoli placuisset, et a nobis perficiendi licentiam, ut dictum est, requisivisset, hoc etiam nos similiter deprecatus est, quatenus sanctum Martinum heredem ex ea et ab omni venditione et comparatione, a synodo vel circada, ab omni debito et parata absolutam institueremus. Nos vero tanti viri precibus non annuere nefas esse putavimus, quippe qui indubitanter crederemus et respuere eas non parui nobis esse periculi, et suscipere maximae mercedis. Quandoquidem tam ipse quam eius sancta congregatio sub se Domino [Deo] militans, pro hoc sibi inpenso beneficio non solum nos et successores nostros, sed etiam clerum nostrum magnifice apud Dominum [Deum] suis orationibus juvare possint. Hac itaque consideratione permoti, ob nostrae in primis successorumque nostrorum seu clericorum quorum concilia et voluntate id fecimus, nec non etiam dominorum nostrorum piissimorum regum Philippi scilicet et matris eius Agnetis animorum redemptionem, amico ac familiari nostro sepedicto abbati et congregationi eius, ut pro nobis orare eis libeat, nostram in omnibus secundum eiusdem abbatis sui petitionis tenorem accommodavimus auctoritatem, fabricare scilicet ecclesiam in eo quo diximus loco sicut vellet, quae, ex nostra liberalitate, favore etiam domni Arnulphi archidiaconi nostri, qui in illis tunc partibus ubi fabricanda erat ecclesia archidiaconatus sui gererat officium, vel caeterorum, ut premissum est, clericorum nostrorum, tale in perpetuum obtineret privilegium, ut sanctus Martinus ex ea heres fieret, et ab omni venditione et comparatione, a synode vel circada, ab omni debito et parata absoluta esset. Qua de causa preceptum istud fieri jussimus in assertionem nostrae auctoritatis, atque liberalitatis, ut per illud servi Domini [Dei] a nobis sibi concessa stabili firmitate possideant et deffendant, si forte cuiuspiam importunitas exegerit adversantis, et hoc sit semper illis in monumentum, quantum beneficium a sancta carnotensi ecclesia [sede] sunt consecuti. Quod etiam ut inconcussum et irrefragabile in seculum perseveret in capitulo dominae nostrae virginis perpetuae Mariae coram canonicis

nostris, quibus illud presantavimus, lectum, testimonio cunctorum approbatum et corroboratum est, quorum nonnulli in assignationem subscribuntur veritatis. Ego quoque ipse illis consentiens crucis in eo sacrae manu propria exaravi effigiem, et ad supplementum firmitatis, precibus etiam, apud praedictos dominos nostros serenissimos reges nostros obtinui, ut regio sigillo, sicut est cernere, contra pravorum vexationes muniretur.

Signum Philippi gloriosissimi regis.

Eustachius notarius ad vicem Balduini recognovit.

Datum [data] septimo calendas decembris, anno primo Philippi gloriosissimi regis. Actum apud Stampensi castrum [castro]. In Dei nomine feliciter. Amen. Indictione decima quarta.